

l'aparença és que és nom de dos llocs, que el repeixen simètricament a llevant i ponent de Prada. El lloc sembla ser bàsicament una vall (clot, còrrec, afl.) i el nom termina en -ç antiga precedida de *ur* (en part amb reducció normal *rs > s*), si bé com que en aquesta zona *o* es confon amb *u* i hi podria haver *u* llatinitzant per *o* en les dues mencions antigues, és possible i dubtós que sigui -*urç* o -*orç* (com suggereix Alart incloent-lo en l'art. *ors* de l'*InuLC*); la / de les pron. modernes mostra que *l* està per // en les grafies antigues; en aquestes la inicial és *Val-* en la més antiga, contradit per *Bel-* de 1308: que podria ser per contaminació dels molts mots i llocs formats amb *bell*.

(c) En el Segre mitjà datat de 856 (?) en un doc., un alou entre *Aguilar* i la *Chua*: «affr. i: in ipso torrente de *Belurz*, II in ipsa roca *Sexa* III in flumen *Séquere*» (Baraut, *Monestir de Trespons* I, 1).

(d) En el Flamicell: 1010-35: «rivo de *Balurs*» afr. del monestir de Senterada (*BABL* VI, 382).

(e) A l'alt *Llenguadoc*: 931: «villa *Valleursorum* in comitatu Redensi» (*Hist. Lgd.* V, 154), o sigui el Razès, junt amb noms entorn de *Limós* (Larraguel, Cassanha etc.); 961: *Valleurso* en un doc., que Sabarthès (s. v. *Lauquet*) atribueix a *Villebazy*.

(f) Al SO. (ja aragonès) de Ribagorça: «canal del *baluértho*», en el te. de Campo (XLVII, 73)?

El que hi ha de comú en tot això, ultra la semblança fon., quasi idèntica, és el fet que tot són clotades: vall, còrrec, clot, torrent, riuet. Sol el segon membre, sense *Vall*, potser encara hi podem equiparar *Ursse* en un vell doc. parlarès de *Vall Ferrera*, copiat en el Capbreu de Castellarnau (a. 1759), p. 47.

Completa l'exposició de *Vallors* i noms que se li assemblen, passem a l'altra part de l'article, dedicada a

LIORS, que hi coincideix pel membre terminal -*ors*. És un veïnat de cases escampades en el vessant Nord-est del Montseny, pendents avall de Sant Marçal, amb una antiga església, sufragània de la d'Arbúcies i veïnat agregat a aquest municipi (uns 8 k. al SO. de Vallors).

PRON.: *liçs* 1991, segons el vell masover del veïnat d'*El Vidal*, pujant d'Arbúcies a *Coll de Tè*. m'explica que hi ha dos masos més coneguts: «*Els Crous*» de dalt i de baix i altres, i que encara hi ha l'església que és on els enterren. «*Liors*» escriu també Alsius (*Nomencl.* 99): «hoy *Liós*, Spla y otros caseríos agregados a Arbucies», parlant del doc. de 1362. També se n'ha dit *Lliós*: «*al krous dafios*» o «*al krous*» anava Casac. a Arbúcies, 1920. Botet escriu: Ecclesie

de *Breda*, de *Arbutiis*, Sancte Marie de *Liors*, una esgl. sufrag. de la d'Arbúcies (G.G.C.).

MENC. ANT. 1185: «Sancte Marie de *Lisurs*» en una butlla (Kehr, *Papsturk.* p. 525); *S. XIII*: «*Signum Johannis de Lisurs*» en un doc. de Fogars de Tordera (*Cart.* de Roca-rossa § 151, 267); 1246: «eccl. Ste. Marie de *Lisurs*» (imprès *Lisans*) confirmada pel Papa al mon. de Breda (Monsalv. XVI, 20); 1362: «St. Cirici de Arbucii et S. Petri de Plano et Ste. Marie de *Lusurus*» en el llibre Verd (Alsius, *l. c.* 43); «*Sta. Maria de Liós*» (CCandi, *St. Hilari Sacalm*, p. 121).⁴

En *CONCLUSIÓ* de les formes medievals i modernes, resulta una base *Liors*. Amb intercalació d'una -*s* (= -*z*), en part de les mencions antigues i amb *u* per *o* arcaïzant, o hiperlatina. La -*s* pot ser ultracorreció segons el tipus *lauza* / *loar* LAUDARE, *sezer* / *seure*, *ecisam* / *enciam*, *rosella* / *roella*, *resina* / *reina*, si no és realment continuació d'una -*D*-etimològica, que no és el que ens deixen suposar *Vallors* i els parònims emparentats.

Car també al costat de *Liors* es veuen parònims, que en un grau més o menys incert induïrien a pensar en un origen comú anàleg.

Recordo un *Lezor* o forma semblant en docs. segarrencs de c. a l'a. 1000, p.p. Marca (nota inaccessible); i també, en forma més llatinitzant, 1026, en terres de la marca d'Ausona, cap a Cervera: «*Losorio vallis*» i «kastellare de ipso *Losorio*» (Font i Rius, *C. d.* p. § 16).

A la vall pallaresa d'Àssua, segons dos docs., 1519: «molí fariner de *Lutze* --- M. Botellot en fa lo terç» (*Spill de Castellbò* 114°); i 1645, *Lurse* en el Capbreu de Rialb (19 i 41°). Com que tots dos docs. són còpies amb bastantes incorreccions, si fem un camàs de les dues formes seria *Lurtze*, que ens recorda molt la terminació de les del tipus *Vallors*, i la inicial de *Liors*.

Poc més amunt dins el Pallars, c. a Espot i Llavorsí (8 sempre relacionat amb *Gilarèn*, lloc veí d'aquest); 893: «Sti. Petri de *Burgali* --- de *Gilarende* usque in castro Leort» (col-le. Moreau III, 78); 966: «De castro Gelarende sicut tenditurque in castro *Leorte*» (Abadal, *P. i R.*, n° 200); però no sé d'on treu Abadal una forma moderna *Llort* que cita *ibid.*, p. *20.

Fora del català, en el Bearn, *Liorce*, mas en te. de Salles-Montgiscard, 8 k. O. d'Orthés, amb dades antigues *Oliorsse* 1325, *Liorse* 1537; *Liorssa* 1540; cf. *Lioos* mont, te. Arette-en-Baretous vora el trifini amb el domini basc i l'aragonès (P. Raymond, *Di. To. BPyrr.*).

En fi potser també hi podríem aplegar un NP fem. LEIOSSA d'una inscr. ibero-romana d'Extremadura (a Cabeza del Griego: Holder).

Finalment el tercer terme d'aquesta tríada selvatana: